

دیگر: معطوف علیه آن چیست؟

ترتیباً واژه «هو ارجلکم» دو قرأت هست:

قرأت جر هو اسحوا برؤسکم و ارجلکم.

قرأت نصب هو اسحوا برؤسکم و ارجلکم.

بنا بر قرأت جر که چهار قاری (ابن کثیر، ابو عمرو، حمزه،

عاصم به روایت ابی بکر) از قراء سبعه موافق آن قرأت

کرده اند حکم آن واضح است و آن این که معطوف بر ظاهر

«برؤسکم» می باشد، و طبیعاً هر دو عضو، حکم یکسان

(مسح) خواهند داشت، و بنا بر قرأت نصب که سه قاری از

قراء سبعه مطابق آن قرأت کرده اند عطف بر محل

«برؤسکم» می باشد زیرا محل آن به حکم این که مفعول

«واسحوا» است منصوب می باشد و عطف بر محل در

کلام عرب و قرآن شایع است؛ مانند:

«هُنَّ اللَّهُ بَرِيَّةٌ مِنَ الشُّرَكِيِّينَ وَرَسُولُهُ» «خداوند و

پیامبرش از مشرکان بیزارند» (توبه-۳).

تر این آیه واژه «هو رسوله» به محل «لله» که به ظاهر

منصوب و از نظر محل مرفوع است، عطف شده است.

نکته پایانی آن که صراحت آیه شریفه آن است که

«واسحوا برؤسکم» و براساس ادبیات عرب این «باء»

بعضیه است یعنی به مقداری از سر خود مسح کنید در

حالی که آنچه رایج میان برخی اهل سنت است مسح یا

سستن تمام سر است! و به طور یقین این رفتار آنها مخالف

آیه شریفه و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله است زیرا در

آیه نگفته (واسحوا برؤسکم) یعنی تمام سر خود را مسح

نکشید، بلکه فرموده «واسحوا برؤسکم» یعنی بعض سر را

مسح بکشید وقتی ثابت شود بخشی از وضوی اهل سنت با

ظاهر قرآن سازگار نیست نسبت به دیگر روش های آنها در

وضو نیز نمی توان اطمینان پیدا کرد، به ویژه که مخالف

روش و روایت اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله

می باشد.

موضوع: پرسش ها و پاسخ های دانشجویی - جلد ۳۳ - نشر میزان

مکان انتشارات و مجله‌ها: 021255000000@021255000000 - تلفن تماس: 021255000000

مسئله همراه جوایز

۱۴ عدد کارت هدیه اعتباری سیمد هزار تومانی

فقط کیفیت تهیه صحیح وصول مطلوبه در متن

واقعاً طبق دستورالعمل قید شده به آئین ما پهنکد کنید

پیامبر (ص) چگونه وضو می گرفت؟

به مانند شیعیان یا اهل سنت؟

چه اشکالاتی بر تفسیر اهل سنت از

آیه ۶ سوره مائده در بیان نحوه وضو

گرفتن وجود دارد؟

حدیث تقلید پیامبر (ص)، چه

درس های عبرت آموزی دارد و آیا

مسلمانان به آن پای بند بوده اند؟

... و

باشگاه نشر و انتشارات فقهیه مجلس

مجلس شورای اسلامی و خبرگزاری

مدرسه علمیه مجلس خبرگان و کتابخانه مجلس شورای اسلامی

ایام حسین علیه السلام:

آن کسی که انجام کاری را از طریق عصیان

بروردگار بطلبد، آنچه که امید دارد، زودتر از

دست می دهد از آنچه می ترسد زودتر در آن

واقع می شود.

روزنامه

پایان حسین

کد پستی: ۱۹۸۸

مثال: ۹۵۳۷۱۶ علی اورایی - ابراهیم زاهد

بود رد شده که در اینجا تنها به دو نمونه از این روایات اشاره می نمایم
امام باقر علیه السلام وضوی رسول خدا صلی الله علیه و اله را تشریح و بیان داشته اند: **ففضل منه البیعت من المرافقی الی الاشیاع لا یزاد الماء الی المرفقین** : «حسنت است خود را از آریج تا سر انگشتان دست و آب بر سوی آریج هاراز نمی گرداند»
قرآن می فرماید:
طافوا و جوفکم و یدیکم الی المرفق : «حسنت های خود را تا آریج (یا از آریج) بشویید» (مائده: ۶)

بگفته ایم در این آیه آن است که هدف از آوردن کلمه «الی المرافق» (حسنت تا آریج) چیست؟ آیا هدف بیان تعیین محدوده شستن است به هنگام وضو می باشد یا این که هدف از آوردن این کلمه بیان نحوه شستن دست از نوک انگشتان تا به آریج می باشد؟

در این باره علاوه بر سنت پیامبر صلی الله علیه و اله و ائمه انجمن علیهم السلام که بر اساس حدیث نقلین عمل به روش آنها ما را از گمراهی دور می کند، از آیات دیگر قرآن نیز می توان به عنوان نمونه استفاده کرد.
گروهی از مفسران معتقدند واژه «الی» در آیه به معنی «هتبه» یا «به تفسیر فارسی: هتا» نیست، بلکه به معنی «جمع» و «همراه» است و هدف از آوردن «الی» این است که آریج هم باید شسته شود و نظیر آن در قرآن روایه یاد شده در زیر است:
«و لا تأکلوا أموالهم الی أموالکم» : «مواهل بیعتان را همراه اموال خود نخوردید» (سوره: ۵۹)
«و یزکم قودا الی لوزکم» : «مرویی بر مروی خود بیفزاید» (سوره: ۱۵۲)
در این موارد با استناد به این آیه که «الی» به معنی «جمع» می باشد دیگر هیچ توجیهی برای شستن دست ها از نوک انگشتان تا به آریج باقی نخواهد ماند داشتند و قلیه یکی مذنب اطفال و حیله از حیله نیز به این امر اعتراف نموده می گوید: «در نزد تمامی دانشمندان و عالمان - از جمله ائمه انجمن مذاهب چهارگانه اهل سنت - داخل بودن دو آریج در شستن واجب است» زیرا حرف «الی» که برای انتهای نجات است در این جا به معنای «جمع» می باشد مانند دو آیه شریفه: «و یزکم قودا الی لوزکم» و «لا تأکلوا أموالهم الی أموالکم» که در این دو نیز «الی» به همین معنا است. از همین رو، هیچ یک از مذاهب اهل سنت شستن دست ها را از پایین به

وضوی پیامبر صلی الله علیه و اله
رسول خدا صلی الله علیه و اله چگونه وضو می گرفتند مانند شیعیان یا مانند اهل سنت؟ آیا دلیل محکمی که نشان دهنده نحوه وضو گرفتن ایشان باشد وجود دارد؟

دلایل و مستندات تاریخی متعددی وجود دارد مبنی بر این که در زمان خلافت ابوبکر و عمر تا زمان عثمان اختلافی میان مسلمانان رایج به وضو وجود نداشته به گونه ای که تمامی مسلمانان یکسان وضو می گرفتند و حتی خود عثمان نیز چندین سال بعد از خلافتش همانند دیگران وضو می گرفت اما پس از مدتی اقدام به تغییر وضو نموده است.

عده ترین تغییراتی که عثمان در وضو ایجاد کرد این بود که دست ها را از پایین به بالا شست و به جای مسح، پاها را شستند نمود که این اقدام وی با مخالفت صحابه زاین و امام مردم که از نحوه وضو گرفتن رسول خدا صلی الله علیه و اله به خوبی آگاه بودند مواجه گردید.

سوال اول: کدام گروه به صحیح است؟
۱. سنتی است که از خلافت عثمان علیه السلام می آید، هیچ اختلافی بین مسلمانان بر نحو وضو گرفتن وجود داشت.
۲. آنکه گروهی که «الی المرافق» را از آیه رسول خدا صلی الله علیه و اله برداشته اند.
۳. هر چه جای قرآن کند «الی» به معنی «همراه» است.
۴. هیچ یک از مذاهب اهل سنت، شستن دست ها را از پایین به بالا واجب و مستحب نمی داند.

سیره اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و اله
بر اساس حدیث مورد اتفاق همه مسلمانان، «چون نرگ فیکم الشقیین کتاب الله و هنری ما ان تمسکتهم بهما لن نلقوا ابدا»
«خوشی و نرگ بیها میان شما باقی می گذارم، کتاب خدا و اهل بیت، مدامی که به این دو چنگ بزنید گمراه نخواهید شد»
اگر ائمه علیهم السلام حکم شرعی یا کیفیت عملی را بیان می کنند، مورد قبول خواهد بود و از گمراهی به دور می باشد، آنچه که از سیره اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و اله در خصوص نحوه وضو گرفتن آنها نقل شده همگی گواهی آن است که سیره این بزرگواران در وضو گرفتن آن بوده که دست ها را از بالا به پایین می شستند و پاها را نیز مسح می نمودند کما این که شیعه نیز به تبعیت از ایشان همین گونه وضو می گیرد.
روایات متعددی نیز از شیعه و سنتی نقل گردیده و در آن با بیان نحوه صحیح وضو، شیوه ابدیای عثمان که بر خلاف وضوی پیامبر

بالا واجب یا مستحب نمی دانند بلکه برخی «الی» را به معنای «جمع» می گویند.

صحیح در لغت
چرا ما در هنگام وضو پاها را مسح می کنیم اما اهل سنت پاها را می شویند؟
قرآن درباره وضوی صورت و دست ها می فرماید: **طافوا و جوفکم و یدیکم الی المرفق** (مائده: ۶) و درباره دو وضو دیگر می فرماید: **و استحوا برؤسکم و أرجلکم الی الکعبین** (مائده: ۶) بنابراین شستن پاها با طرفی آیه مخالف می باشد.

این عباس نیز از سرچینی مردم از ظاهر قرآن سخن می گوید و می فرماید: «مردم جز شستن به چیزی تن نداشتند در حالی که من در قرآن غیر از مسح چیزی نیافتم». از همین رو، گروهی از علمای اهل سنت به دلالت آیه بر مسح پاها اعتراف کرده و برخی برای احتیاط مسح و غسل جمع می کنند و برخی با اعتراف به دلالت آیه بر مسح می گویند. عده حشمتیانه نظافت بیشتر است. تو گویی خدای حکیم از این موضوع غافل بوده است؟

این حزم متوفای (۱۵۶۶ ه.ق) می گوید: «قرآن درباره پاها حکم به مسح کرده است، و این نیز همین را می رساند خواه لفظ «و أرجلکم» را به کنه و بغویتم یا به فتح و در هر حال عطف بر «برؤسکم» می باشد».

سوال دوم: کدام گروه به صحیح است؟
۱. ایشان پاها در وضو لفظا اهل سنت و ظاهر آیه ۱۱ سوره مائده را مبنای دارد.
۲. امام باقر (ع) فرمود: «پیامبر صلی الله علیه و اله وضو گرفتن دست خود را از آریج تا سر انگشتان می شست و این را به سوی آریج ها باز نمی کرد»
۳. ابراهیم از علمای اهل سنت بر مائده: ۶ سوره مائده بر «الی» یعنی «شستن الی» اعتراف دارد.
۴. امام باقر

و قناده نیز گفته است بخدا دو شستن و دو مسح بر ما واجب کرده است.

علی بن برهان الدین حمصی (متوفای ۱۰۶۶ ه.ق) می گوید: جبرئیل آنکه که به رسول خدا صلی الله علیه و اله وضو را آموزش دادند فرمان به مسح با دانه میس می گوید محیی الدین می گویند مسح دو یا ظاهر کتاب است.

درباره آیه شریفه: «و استحوا برؤسکم و أرجلکم الی الکعبین» سخن این است که واژه «و أرجلکم» به کجا عطف شده است. و به تعبیر